

اقدام برای رفع خطر از حمام تاریخی «نفت سفید» هفتکل

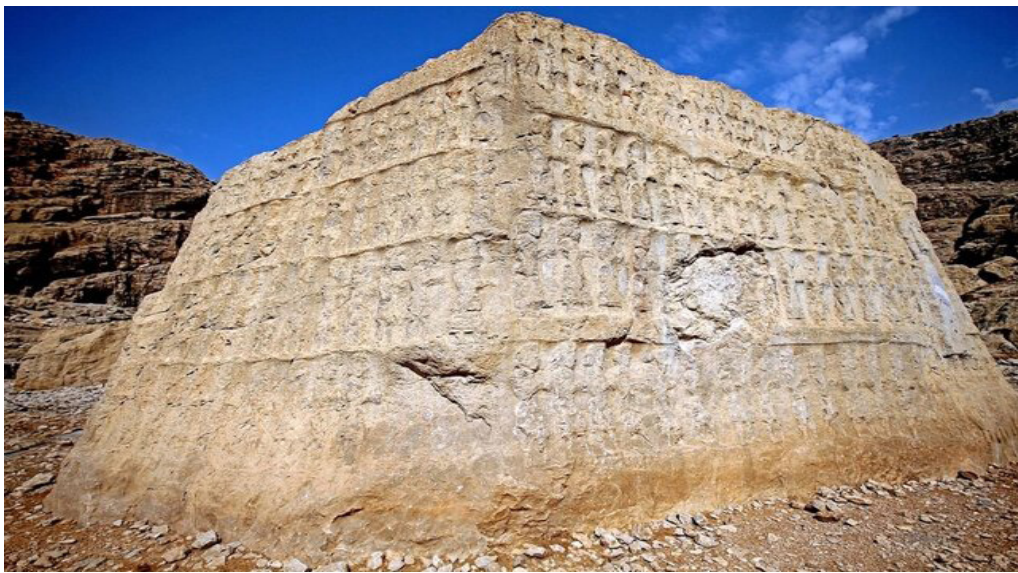
عملیات مرمت و رفع خطر از حمام تاریخی نفت سفید، از توابع شهرستان هفتکل، هم‌اکنون به دست پیمانکار در دست انجام است. حمام نفت سفید از مکان‌های دیدنی استان خوزستان در شهر قدیمی نفت سفید است که در ۳۶ کیلومتری شهرستان هفتکل و ۵۵ کیلومتری اهواز قرار دارد. با قدمتی که به دوره قاجار بازمی‌گردد این حمام تاریخی توسط مرحوم استاد معتمدی ساخته شده و شامل ۲ بخش زنانه و مردانه می‌شود و در گذشته مردم روستا از آن استفاده می‌کردند. حمام نفت سفید با توجه به ارزش تاریخی به شماره ۳۲۹۰۷ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. شهر نفت سفید نیز به‌خاطر معماری متأثر از اکتشاف نفت خاص و دیدنی است. علت نامگذاری این حمام با این اسم وجود میدان نفتی عظیم در آن منطقه بوده است. به نقل از اداره کل میراث فرهنگی خوزستان، این مرمت به منظور رفع خطر، حفظ و حفاظت از حمام تاریخی نفت سفید در دست انجام است چراکه قسمت‌هایی از این بنای تاریخی در معرض تخریب بود. پس از آسیب‌شناسی و بررسی کالبدی سقف حمام این قسمت از بنا با استفاده از مصالح همگن و با احتیاط کامل رفع خطر شد. همچنین عملیات رفع خطر و مرمت حمام نفت سفید با تخصیص اعتبار مورد نیاز از خرداد ماه گذشته آغاز شد که پس از رفع خطر کامل از این بنا پیمانکار مربوط مشغول به اجرای دورچینی‌ها و نصب شیروانی‌های این بنا است. همچنین برای ادامه کار مرمت به اعتبار جدید نیاز است که بر همین اساس هر سال اعتبار مورد نیاز برای مرمت درد نظر گرفته می‌شود.

واگذاری سه بنای تاریخی بهبهان به بخش خصوصی

اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی خوزستان از واگذاری سه بنای تاریخی شهرستان بهبهان به بخش خصوصی در اولین مزایده استانی صندوق احیا و بهره‌برداری از بناهای تاریخی کشور خبر داد. بر این اساس و با توجه به هماهنگی به عمل آمده پرونده‌های احیای سه مجموعه تاریخی از جمله «قلعه مدرسه خیرآباد» به عنوان موزه مردم‌شناسی و واحد اقامتی، خانه تاریخی «محسنی» به عنوان مجموعه اقامتی و پذیرایی و «خانه اخوان» به عنوان موزه صنایع‌دستی، مرکز هنرهای تجسمی و واحد پذیرایی و اقامتی به بخش خصوصی واگذار می‌شوند. مجموعه گردشگری آب‌درمانی «گراب» نیز با همکاری نماینده شهرستان در مجلس و نیز فرمانداری و امور حقوقی و املاک اداره کل میراث فرهنگی خوزستان سنددار شده و آماده واگذاری به بخش خصوصی و سرمایه‌گذار بخش گردشگری است. یکی از مهم‌ترین اهداف برگزاری مزایده‌های استانی صندوق احیا که برای اولین بار از استان اصفهان آغاز شد تلاش به منظور احیای این مجموعه‌های تاریخی و حضور فعالان و سرمایه‌گذاران بومی هر استان در این مجموعه‌ها است تا از این راه بتوان به توسعه پایدار جوامع محلی یاری‌رسانی کرد. با توجه به برنامه‌ریزی‌های انجام شده اولین مزایده استانی صندوق احیا و بهره‌برداری از بناهای تاریخی باهدف احیا این آثار و مجموعه‌ها و همچنین به منظور بهره‌مندی سرمایه‌گذاران محلی با حضور مدیرعامل صندوق احیا و بهره‌برداری آثار تاریخی کشور و اعضای حقوقی این صندوق برگزار خواهد شد.

وضعیت مانیتورینگ «کول فرح» بسیار ضعیف است

مغفول مانده و هیچ امکاناتی در آن وجود ندارد. او با تصریح این مطلب که اطراف این اثر برجسته نیاز به زیباسازی دارد، ادامه داد: این محوطه از نظر بهداشتی و محوطه‌سازی شرایط مناسبی ندارد. وی خوشاب معتقد است: فراهم کردن زیرساخت‌های گردشگری از جمله مناسب‌سازی تابلوهای راهنمای گردشگری برای دسترسی به این اثر تاریخی از مباحث مهمی است که باید پیگیری شود.

این اثر روز ۱۵ دی ۱۳۱۰ با شماره ثبت ۱۳۳ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسید. خوشاب با بیان این‌که کول فرح یکی از نقش برجسته های مطرح جهان است، افزود: این محوطه مضامین گسترده و ظریفی را در حوزه موسیقی، آیین‌ها، وجود نظام فدرالیسم و... دارد. کول فرح با وجود این‌که مضامینی با این گستردگی و ظرافت را در خود جای داده متأسفانه از دیرباز تاکنون

این محوطه سیستم مانیتورینگ این سایت باستانی هر چه سریع‌تر باید اصلاح شود زیرا هم‌اکنون وضعیت مانیتورینگ این محوطه باستانی بسیار ضعیف است. سنگ‌نگاره‌های کول فرح یا سنگ‌نگاره‌های کول فره (که با نام کتیبه‌های سنگی کول فرح در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است) سنگ‌نگاره‌هایی مربوط به دوره عیلامیان است که در شهرستان ایذه، روستای کول فرح، جای گرفته است.

نقش برجسته نیز ضروری است. این فعال میراث فرهنگی بیان کرد: اگرچه کشف آثار تاریخی نقش مهمی در هویت‌بخشی به شهری مانند ایذه دارد و از اهمیت بسیاری برخوردار است؛ ساماندهی، حفاظت و معرفی آثار تاریخی نیز حایز اهمیت است و سهم بسزایی در انتقال پیام‌های فرهنگی منطقه و حفظ این گنجینه‌های ارزشمند دارد. وی بیان کرد: برای حفاظت از داشته‌های فرهنگی و تاریخی

یک دوستدار میراث فرهنگی در خصوص وضعیت حفاظت از نقش برجسته کول فرح، گفت: برای حفاظت از داشته‌های فرهنگی و تاریخی این محوطه سیستم مانیتورینگ این سایت باستانی هر چه سریع‌تر باید اصلاح شود زیرا هم‌اکنون وضعیت مانیتورینگ این محوطه باستانی بسیار ضعیف است.

فرامرز خوشاب با بیان این‌که کول فرح یکی از مهم‌ترین نقش برجسته های تاریخی ایران و جهان است زیرا آثاری که در این محوطه وجود دارد بی‌نظیر است، تأکید کرد: باید به آسیب‌شناسی و حفاظت از آثار موجود در کول فرح پرداخت. او اضافه کرد: ساماندهی و احیای مسیر بازدید و دسترسی به این نقش برجسته و بهبود وضعیت مانیتورینگ آن از مهم‌ترین فعالیت‌هایی است که در این محوطه باید صورت بگیرد.

این دوستدار میراث فرهنگی با اشاره به این‌که نیروی یگان حفاظت در این مکان حضور دارد، اظهار کرد: اما اقدامات درخور توجهی برای حفاظت صحیح از این اثر باستانی صورت نمی‌گیرد زیرا افزون بر حفاظت، نگهداری و مستندنگاری این

الواح هخامنشی استرداد از آمریکا کی رونمایی می‌شود؟

همراه با هواپیمای رییس جمهوری پس از حدود ۹۰ سال به ایران بازگردانده شد. این الواح بخشی از مجموعه بزرگتری بود که در سال ۱۳۱۱ خورشیدی در تخت جمشید کشف و به منظور رمزگشایی و مطالعه به مؤسسه شرق‌شناسی شیکاگو امانت

بیش از دو ماه از استرداد ۳۵۰۶ لوح هخامنشی می‌گذرد و زمان رونمایی از آن‌ها هنوز مشخص نشده است، اما مدیر موزه ملی ایران از نمایش به‌زودی آن‌ها در این موزه خبر می‌دهد. در واپسین روزهای تابستان ۱۴۰۲، ۳۵۰۶ لوح هخامنشی

است. مطالعاتی که تا کنون روی الواح هخامنشی انجام شده است، نشان می‌دهد محتوای آن‌ها از کف جامعه و طبقات عالی‌مرتبه آن دوره تاریخی را دربرمی‌گیرد. طبق مستندات، رمزگشایی الواح در مؤسسه شیکاگو از سال ۱۹۳۷ آغاز شد، اما با شروع جنگ جهانی دوم، کار تا سال ۱۹۴۵ میلادی متوقف ماند و رمزگشایی و بازگشت کامل این الواح با تأخیر مواجه شد. چند کارشناس روی لوح‌های گلی تخت جمشید کار می‌کردند؛ یک استاد بزرگ سومرشناسی به نام آرنولد پوبل (Poebel) و دو شاگرد او که یکی «جورج کامرون» و دیگری «ریچارد هلک» بودند، ابتدا لوح‌ها را که به خط میخی بودند، رمزگشایی کردند تا زبان آن‌ها مشخص شود.

اما پنجمین محموله که در ۹ صندوق به وزن ۷۵ کیلوگرم، ۳۰ شهریور ۱۴۰۲ به ایران رسید، شامل ۸۳۶ قطعه لوح کوچک به خط آرامی و ۲۶۷۰ قطعه لوح بزرگ به خط عیلامی است، که به موزه ملی ایران تحویل داده شد. قرار بود پس از قرنطینه و بررسی و مطالعه، بخشی از این الواح به نمایش گذاشته شود، که جبرئیل نوکننده، مدیر موزه ملی ایران در پاسخ به ایسنا درباره زمان به نمایش گذاشتن آن‌ها گفت: به‌زودی نمایش داده می‌شود. او پیش‌تر از احتمال نمایش الواح هخامنشی در هفته پژوهش (۲۵ تا ۲۹ آذر) سخن گفته بود، که در پیگیری دوباره ایسنا این پاسخ را داد: زمان نمایش (پنجمین محموله از الواح هخامنشی استرداد) نزدیک

سپرده شد. از بیش از ۳۰ هزار قطعه‌ای که برای مطالعه و رمزگشایی در اختیار مؤسسه شیکاگو بود، تا کنون پنج محموله در سال‌های ۱۳۲۷، ۱۳۳۰، ۱۳۸۳، ۱۳۹۸ و ۱۴۰۲ از آمریکا به ایران برگردانده شده و هنوز قطعاتی از این الواح در آن مؤسسه باقی مانده است، که عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی درباره روند بازگشت بقیه الواح گفته بود: زمینه برای برگشت باقی الواح هم ایجاد شده و قرار است طبق توافقی که آمریکایی‌ها انجام دادند، کارشناسان ما به این کشور بروند و مابقی الواح را صحت‌سنجی کنند و پس از آن آرام آرام باقی الواح به ایران بازخواهد گشت.

رئیس اداره میراث فرهنگی نیشابور مطرح کرد؛

مسجد جامع نیشابور؛ شاهکاری از دوران تیموری

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی نیشابور یادآور شد: قرار گرفتن این اثر تاریخی در مجاورت بازار تاریخی سرپوشیده، مدرسه علمیه گلشن، بافت و محلات قدیمی اهمیت آن را دو چندان کرده است. وی با اشاره به مرمت‌های گذشته در این اثر تاریخی تصریح کرد: پیش از این مرمت‌هایی از جمله مرمت و استحکام‌بخشی ایوان‌ها، بام‌سازی سنتی به متراژ حدود ۳۰۰۰ مترمربع، مرمت

محور فرهنگی تاریخی خیابان امام خمینی نیشابور قرار دارد. وی عنوان کرد: این بنای فاخر و باشکوه از جمله بناهای تاریخی همراه با دو ایوان عظیم با شاهکاری از تزئینات وابسته به معماری و آجرکاری‌های برجسته مربوط به دوره تیموری است. کمال خانی اظهار کرد: اثر تاریخی مسجد جامع نیشابور قدیمی‌ترین بنای ارزشمند تاریخی با قدمت ۵۰۰ سال مربوط به دوره تیموری (۸۹۹ هجری قمری) است که در مرکز بافت تاریخی شهر و در

رضوی رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی نیشابور گفت: مسجد جامع نیشابور همراه با دو ایوان عظیم با شاهکاری از تزئینات وابسته به معماری و آجرکاری‌های برجسته مربوط به دوره تیموری است. کمال خانی اظهار کرد: اثر تاریخی مسجد جامع نیشابور قدیمی‌ترین بنای ارزشمند تاریخی با قدمت ۵۰۰ سال مربوط به دوره تیموری (۸۹۹ هجری قمری) است که در مرکز بافت تاریخی شهر و در

مرمت ایوان‌ها، اجرای کانال گندب شبستان‌ها (حدود ۳۰۰۰ مترمربع)، مرمت بدنه بیرونی (متراژ حدود ۱۲۰۰ مترمربع)،

تزئینات، بدنه، طاق، تویزه و گندب شبستان‌ها (حدود ۳۰۰۰ مترمربع)، مرمت بدنه بیرونی (متراژ حدود ۱۲۰۰ مترمربع)،